

[Udenrigsministeren.]

sidste gang, vil give anledning til et mindre tidsforbrug under forhandlingerne.

Må jeg lige sige, at jeg er ikke uenig med hr. Per Federspiel i, at det, vi må have, på den ene eller den anden måde er en udvidelse af EEC. Jeg tror også, at det for et lille land ville være det lykkeligste, om de samarbejdsformer, et integreret stort marked skal have, har større lighed med den institutionelle opbygning i fællesmarkedet end med den institutionelle opbygning inden for EFTA. Derfor ser jeg altså helst, at processen frem imod skabelsen af det større marked snarere får karakter af en udvidelse af EEC eller en sammenslutning af EFTA og EEC, der giver denne sammenslutning mere EEC-karakter end EFTA-karakter.

Når endelig hr. Per Federspiel foreslår, at der etableres et sagkyndigt udvalg om Europa og markedsproblemerne — sådan måtte jeg opfatte det — som skulle drøfte alle disse problemer igennem på samme måde, som vi har nedrustningsudvalget, ja, så er det en tanke, jeg gerne vil overveje. Vi har jo i modsætning til på nedrustningsområdet ikke på markedsområdet et specialudvalg i folketinget, vi har regelmæssige drøftelser med erhvervenes repræsentanter om de markedsmæssige problemer, men jeg vil da gerne se på, om der skulle være et behov for et særlig sagkyndigt udvalg, hvori der også var repræsentation både for erhvervene og for folketingets partier.

Hr. Poul Møller stillede mig et konkret spørgsmål om Tibetresolutionen i FN og spurgte, hvorfor Danmark ikke havde stemt på samme måde, som vi gjorde i 1961. Det hænger sammen med, at den formulering, der blev givet Tibetresolutionen i 1965, var langt skarpere — i den kolde krigs tegn langt skarpere — idet den i sine udfald imod Pekingregeringen anvendte en sprogbrug, som vi ellers ikke plejer at bruge i den vestlige verden. Der var derfor enighed imellem de nordiske lande om, at vi skulle ændre vor holdning til at undlade at stemme i stedet for at stemme for, som vi gjorde i 1961, ud fra den betragtning, at vi ikke ville yde et bidrag til den kolde krig og ikke ville være med til at give Kina i formuleringen endnu et påskud til at holde sig uden for FN. Den norske afstemning blev ændret i allersidste øjeblik, og få timer — jeg

tror ikke mere end én time — før afstemningen skulle finde sted, eller sådan noget lignende, fik jeg meddelelsen af den norske udenrigsminister i lufthavnen i Kastrup. Vi kom begge to med en maskine fra NATO-ministermødet. Så det er altså ikke altid, at fejlen i koordinationen i den nordiske stillingtagen alene er på Danmarks side. Det er altså vor begrundelse. Jeg er selvfølgelig ked af, at vi ikke opretholdt den nordiske enighed; men jeg må tillægge den politiske begrundelse for vor ændrede stemmeafgivning større vægt end opretholdelsen af enigheden i dette tilfælde.

Hr. Poul Møllers betragtning omkring valgresultatet i Frankrig i forbindelse med NATO-politikken og NATO-politikkens fremtid vil jeg gerne give min tilslutning til. Jeg ved godt, at det er almindeligt herhjemme at tro, at de Gaulle tabte på grund af sin NATO-politik og sin Europapolitik. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at de Gaulle tabte på grund af sin sociale og økonomiske politik og den del af sin Europapolitik, som ramte landbruget. Men på den øvrige del af Europapolitikken og NATO-politikken tabte han ikke. Derfor tror jeg, at man skal tage dette som sit udgangspunkt, når man vurderer, hvad der sker fra fransk side i den kommende tid. Jeg har fået tilkendegivelser fra, lad mig bruge udtrykket fransk regeringshold — for det dækker både ministre og embedsmænd — som er optimistiske med hensyn til, at krisen bliver overvundet.

Det er, som om der hos i hvert fald enkelte af de andre 5 er en lidt mere pessimistisk indstilling over for overvindelsen af krisen, som igen skulle hænge sammen med en vis stivnen i den franske holdning her for nylig. Jeg tror nok, vi må indstille os på, at det bliver besværlige forhandlinger inden for de seks om løsningen af deres problemer.

Med hensyn til NATO-problematikken prøvede jeg i forsigtige vendinger at understrege, at jeg ikke tror, forskellen i de synspunkter, Frankrig anlægger, og de synspunkter, vi andre vil kunne acceptere, hvis vi er fornuftige, er større, end at vi kan få forenet disse synspunkter om en fastholdelse af NATO og om en udformning af NATOs organisation, som vil blive acceptabel for alle.